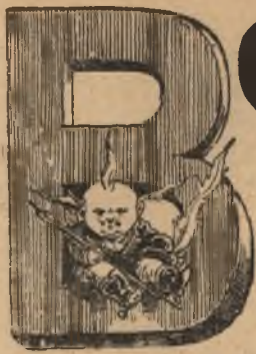

BORSSZEM JANKÓ

ELVEK HARCZA.

— Zoologiai tanulmány. —

(Természet után rajzolta *Suttyomberky Dárius*.)

Előfizetheti a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

A kassai mese.

— Regéli Jókai Mór. —

HETEDHÉT országon túl
Van egy esodaország,
Abban lakik boldogan
A magyar s az osztrák.

Boldog két nép! Pénze fogy,
S nől a deficitje,
S mégis jólétben uszik
Minden firifityje.

Hogyha nincsen kenyere,
Van neki kalácsa;
Sülve repül elibe
Galamb, liba, kácsa.

Van jó utja, vasutja,
— Még pedig sok görbe —
Kinek utas kedve van,
Kocsizhatik körbe.

Épülnek az iskolák,
Paloták, kaszárnyák,
Jó a közigazgatás,
Gazdagok az árvák.

Gyors ott a justitia,
Jó s olcsó egyszerre, —
Alig megy rá egy vagyon
Egy peres bekecsre.

Katonaság kitünő,
Nincs ott czoiff systéma;
Tud ott német commandót
Minden siketnéma.

Nagyszerű a rendőrség;
De a nép erkölse
Oly tiszta, hogy nincs, akin
Tudományát töltse.

Sokféle faj, vallás, nyelv
E nemzetek éke;
S bámulatos közöttük
A zajtalan béke.

Szóval: Eldorádnak
Ez az ország párja;
Tudja bölcsen kiki ezt,
Hahogy végig járja.

S e boldogság titka mi?
Hogy e népek álmán
S ébrenlétin ott virraszt:
Erős Tisza Kálmán.

Sanyaró Vendel nyögései.

— *En a hideg ételt is forrón szeretem.*

— *Annak a Schweningernek szeretnék én egyszer a szeme közé nézni!*

— *A Vágó Pali modelnek kér föl. Most festi »egy halálra ítelt utolsó napját«. Nem sikerültem neki. Természetes is! Mikor a halálra ítelt az ő utolsó napján pecsenyét szokott enni!*

— *Az Ilka föllelkesített. Verseket írok „Korgó hasból“.*

— *Csak azt szeretném én tudni: már megint éhes vagyok-e, vagy még mindig?*

— *A heutes pont (.) a pék kettőspont (:) a kereskedő felkiáltójel (!) a hivatalnok vessző (,) a városi diurnista kérdőjel (?) mi szegény állami diurnisták csak gondolatjel (—) vagyunk.*

— *Aggaszt annak a gondolata, hogy a bajuszkámat a zsebemben kell majd hordanom, mert maholnap el nem tér az arczomon.*

— *A platonicus szerelem csak a mi számunkra van kigondolva.*

— *Az állatvilágban a komfortáblis ló a díjnok.*

— *Mikor fog már egyszer kiütni közöttünk a kenyéririgység?*

— *Hej de boldog volnék, ha sok jelölt pártvacsorájából nékem is jutna egy Morzsányi.*

— *Hát a hentesek meddig hagynak még bennünket strikolni?*

— *»Enyje Sanyaró ur, de lassan jár!« rivalt rám multkor a főnököm. Felelém neki: »Tehetek én róla, ha a szél nem fúj?«*

— *De szeretnék én is hypnotismusban szenvedni. Milyen jó volna, ha az orvos minden délben rám fogná, hogy: »Vendel ur, ön most libapecsenyét evett uborkasalátával.«*

— *Félek, hogy ha a fogyasztási adó törvénnyé lesz, rám azért vetnek adót, mert fogyok.*

— *Succi, Merlatti, Cetti sportból koplalnak — nekünk ehhez is protectio kellett.*

A hű dajka s az ő csecsemője N.-Szalontán.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Én olyan vagyok mint a zászlógyáros. Kidugom a Tisza, az Apponyi, meg az Irányi zászlaját egymás mellé. Mit is határoznak az ilyen kicsinyes külsőségek! Födolog a politikai meggyőződés és a potya bankett-menük hoszszasága.

— Hisz régi dolog az, hogy rajongok mindenért, ami magyar; egyedül csak a magyar pezsgó miatt képes volnék szavazni Tolnay Lajosra.

— Hej, ha én úgy isten igazában kedvemre választhatnék! Dehogy gondolnék én akkor vézna Tiszára, nyápicz Apponyira, kopasz Helfyre, hanem választanám a Minuska kasszírfrajlát, akinek a programja olyan szabadelvű, akinek az ellenzékes ellenkezése olyan mérsékeltséget és akit oly szívesen vennék el szélsőbalilag.

— Hallom, filozopter-rektor lesz a jövő tanévben. Ideje, hogy ott hagyjam az egyetemet és fölcsapjak képviselőnek.

Levél-töredék.

Kedves Pistám!

— — — — — édes anyámék is nagyon sürgetnek már, jöjjenek haza valahára; de hiába, nem hagyhatom itt a fővárost épen most, mikor az imádott haza sorsa dől el 5 hosszú esztendőre.

Azt kérditek: mit csinállok itt Budapesten mostanság?

Működöm választásilag, korteskedem alkotmányosan és törvényszerű nagyobbsággal élek vissza. Mult heti programom a következő volt:

Végigfaltam két Visit, három Morzsányit, egy Tréfortot, egy Tolnayt és kilencz Kaast.

Végig ittam négy Prücklert, egy Busbachot és három Bobulát.

Fiakkereztem két óra Pázmándyt, 1 $\frac{1}{2}$ óra Ugront és 4 óra Matlekovicsot.

Új litánia.

— A Basillka sorsjáték 200,000 forintos nyereseményének húzása alkalmára. —

Aprószentek, mindenszentek

A divatból már kimentek;

Hozzád esdünk te új égi gyors kegy:

Üdvöz légy szent Basillka-sorsjegy!

Tömérdek. *)

*) Beütött-e? A szerke.

Törvényszéki csarnok.

— Legujabb bohózat. —

Személyek: Ő, a vádlott, a védő és a bíró.

(Egy hordár nagy kosarat czipel be, mely tele van erkölcsi bizonyítványokkal, hála feliratokkal a megmentett kis kutyáktól s léghajósoktól, üdvnyilatkozatokkal a megsiratott fiakkeres lovaktól; az erkölesszentesítő-, állatvédő-, hadastyán-, bérkocsis-stb. egyletek okleveleivel.)

Ő. Ezek az okiratok eléggé bizonyítják, hogy nem vagyok kegyetlen természetű. Mikor életemben annyi lényt megszántam! Akármimhez nyúljanak, nem bánom; de hogy a női szemérmemet bolygassák, azt már nem tűrhetem. Ez az ember pedig hónaljig vájkált benne, a midőn arczképem leple alatt uraknak való bajuszpedrőt, és (mély pirulással) hozentrágerget árult. Engem hitvány 75 krajczárért áruba bocsátani! Én, a ki szabómunkához szakértőnek hívtam, meg tudom itélni, mi a botrányos magavisélet. (Sir.) És én mondom, hogy ez botrány! (Zokog.) Kérem ez ember megbüntetését!

Hombár (szavalva.)

Fürtidben tengervészes éj (köhög.)

Szemekkel, mint a (köhög.)

Hol annyi báj, hol annyi kék

Ki vagy te márvány keblü (köhög.)

Nem, nem tudok tovább szavalni — nem tudok! Ennyi báj lebilincseli nyelvemet. (Ő felpillant.) — Ennyi kellem elnémitja ajkamat. (Ő mosolyog.) Kérem a vádlónő ő nagyságát, eltávoztása által oldjon föl ezen igézet alól, hogy szólni tudjak.

Ő (szendén.) No, ne izéljen már!

Hombár. De szóhoz jutva sem mondhatnék egyebet, mint hogy a bájoló panaszos...

Ő (szemérmesen.) Jaj, maga hamis bácsi!

Hombár. A tündéri vádlónő ő nagysága bizonyosan megbocsát védenzemnek, látván, mennyire le-sujtotta őt annak tudata, miszerint ő nagyságának ellenére tett.

Ő. Hiszen megbocsátani szívesen megbocsátanék. De az önértet! Mi lesz az én szegény önértetemből?

Vádlott (elfogódva semmit se szól, azt is lassan malkogja, s kezet csókol Neki.)

Ő. Maga nem érdemli meg, hogy megbocsássak, mert olyan élehetetlen gyáva. Én pedig a bátor férfiakat szeretem csupán. No, ne sirjon már, lagymatag vitéz. Megbocsátok magának. De azt mondom, hogy olyan pikáns képeket ne merjen árulni többé az én nevem alatt. Jól van jól, csak ne hálálkodjon! Fogja — itt egy jegy. Nézze meg a Ninichemet. (Takaros kocsián ünkezőleg haza hajt.)

Epilog.

Ő (otthon.) Juczi, eredj és mondd meg az igazgatónak, ma nem játszok. Elég volt a komédiából mára. (Egyedül dalol.)

Jó kis reklám vala,
La la!

† Németh Albert.

Egy élozes, éles elme húnyt ki,
Egy szív mely gazdag volt a jóban.
Különcz volt: másnak vágya látszani,
Mint ami volt valóban.

Ős szltya tempókat mutatni, —
Ez volt a furcsa kedvtelése;
Pedig nyugat nagy irodalma
Keblébe izlést vése.

A szava gúnyos tagadás volt,
Tulzó merész dacz volt az elve;
Pedig gyermeked szíve mélye
Naiv hitteltelvelve.

Magyar volt minden vágya, álma,
Magyar volt minden cseppnyi vére, —
S mást hirdetett a csalfa látszat,
Mert Német volt nevére.

Kraepelhuber Tóbiás

preschpurgi házi ur okosk odásai.

Czu tumm!

Miodádull óda a puapár
mótyorog mi dölüng, amik
magosap czüfillizáciann
vatyung, mekdonulltag osz
andiszematizmasz — *negem
nem gell!* Ha én hoadok
ety pizonyos ölligant fuama
galop, és ládóm, hogy ében
oljan golopot fan ety go-
csisnag is — asztad negem
derogáll hoadani.

Oszerd izs tihezs fagyog a preschpuagi juden gra-
vall. Asztad már mi negung czu attanär, ézs oszerd pizo-
mos, hoty asz egész talkete sido hecz dzsünálldág aszog
a jogaszenpüben, hoty ming, a mi fatyung gepülldent
vicze-Bédzs, veszitsung a bobularidätt, ézs hoty a fälaz-
daskua a mótyorog elenung fell biszgoihassanag asztad
a guttyo sido.

Már a herr fan Ifandl-Szimandl, a gweste ablegat se
nem lébi föll. Mindenab anyi sídó ete meg éhombra,
hoty mosd mekszaballda mogát ézs nem tutya megemesz-
deni. »Ó« — montja a herr fan Eibischteig, a gitene
tiblamád ezs én düllem asz indim brodektek: »sító nem
lehed — hamm! — begopni mint a battogadot gúgurucz,
honem gell éted madzerállni, lasan tízen megsidni ézs
cziczlerweis megsemisideni!« Millen groszärtig blán,
millen álamférfi kandolat! Ety gicsi Bismarck! szokdam
én mintik montani; hónem, etyelére legaláp, csag deória,
udóbia marad. »Mék tyini fok a jop kua« és a depi, ine-
goli a herr fan Rothmandl. »S war gar zu schön g'wesen!
drombidállja a herr fan Schaffl. A hódí terf ditgo gilem-

pen asztad: hoty ming a mi fotyung a hőchere glassz,
verünk a síto, merd mótyorosodja mogát; és a mótyorog
ütneq a síto, merd geamanizállja mogát! Aszudán szé-
ben kezbe szoridung a sído és egészen esze lobídunk. P. p.!

Kilemben dzsuppa mergeledés és pánad asz éled.
Hoty ne? — mikua én düllem a sajád tyereg, agi mostand
ety oljan Púgaváy Apszendziusz odilend Pudibesten, ézs
edfen krájezer eladta régi tiece némed nefi és mosd hínag
Krasznahubay Ollojár — mikua montom asz a gelek a
fő garikafezér, ha gell demansdrállni a generall Janszky.
Már dagadta a gepli asz eremdull, mint lufballan, mikua
ginefeszte asz óbalájdnuand Wieser a mótyor nyelf »pedjá-
rische schbrach« — hád asztad a guttyo tremdede fiú asz
i demanstrádiann uty pelle szúr a geplimbe negem,
hoty fityilve szolodt ki pelife a naty erem.

Asztad izs már ládung, hoty etyidem nem lesz
negunk. De legoláp lesz állantó hid, hoty lehedí majd
télen izs arenápa meni, ézs nem gell a melek nyárpa a fa
hiton megfiredni a mógamóga melleg iszotzsák, ha ógo-
runk ádmenni hiteq fiatébe, ézs edszere az orung elet
peszárnak a hid.

Interbelláciann exlencz Párosshosz!

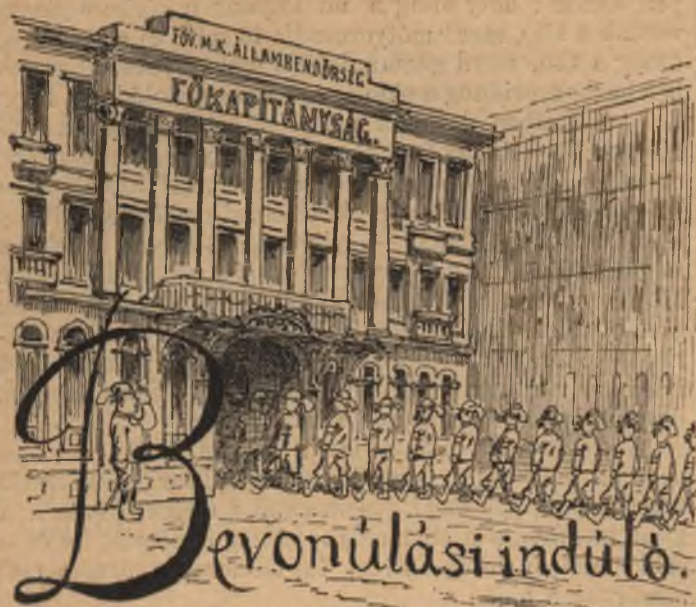
Mikua kild a *vidit* a Preschpuag vározshosz?

Merd ha negunk asztad a bosda nem hozs mek —

Tihezszen giálldom hoty: p. p.!

Kalap divatok.

Az „Ájrópa“ úri korcsma
A mi új tanyánk ;
Oly enyhén fogad magába,
Mint egykor anyánk.
A Török főkapitány ur
Itt most kiskirály,
Itt szülemlik mátul fogva
Az „rönd“ — mely „muszáj“ !

„Ájrópá“-ban hajdanában
Sok lumpság esék ;
Mondhatnának, ha tunnának,
A falak mesét.
Dönté ide a vendéget
Minden földi táj ;
„Rönd“ lesz itt most az korcsmáros,
Amellik „muszáj“ !

Lesz sok szoba kiadandó —
S adjuk ingyenest ;
Ide lódulsz bé *vak kódis*
Eztán igenyest.
Én leszek a czimmer kernyel, —
S bárhol muzsikálj,
Ide hozom bé az pakkod,
Mert az „rönd muszáj“ !

Hol nassáju úságiró
Kávégata rég :
Nyakleves léssen kimérve
Eztántúl elég.
S hol habos sörért kiáltott
Az czibilll száj :
Friss „rönd“ lesz most furt csapolva,
Mivel az „muszáj“ !

Az „Ájrópa“ vén hotélnak
Mi új fényt adunk,
Itt ragyog *m. k.*
Nagy tapéntatunk.
Hogy a *poszkiszlis* magának
Fészket merre váj,
Itt nyomozzuk, — ha kívánja
Az „rönd“ mely „muszáj“ !

Vén hotél ! Kiválasztatván,
Az „rönd“-nek honul :
Im beléd *Mihaszna András*
Büszkén bévonul.
Ordítsad hát a világba
Öblös kapuszáj :
„Itt lakik az „rönd“ akinek
Lönnyi meg muszáj“ !

Borbolya Bálint búböffenetei.

- Aki ordit, az nem szavaz.
- Ne hagyj magad megvesztegetni az utolsó perczig, mert a polgár böcsület legdrágább a *szavazáskor*.
- Mentül több részt végy a pártvacsorákon, mert csak itt tudódik ki a jelölt képessége.
- Ha meggyőződésed ellen akarsz szavazni, igyál a mennyit megbírsz. Így legalább megmarad az a vizsgálódásod, hogy részegségedben tetted, amit tettél.
- Soha se fogadj el a jelölttől pénzt, csak tiszteletdíjat.
- Ha a jelöltnek van még tehermentes ingatlana, el ne mulaszd biztatni a kitarásra.
- Azt mondják a jelöltek, hogy nem a napi díjak kedvéért lépnek ők fel. No ha nekik nem kellene, hát adják ide nekünk.
- Már a munkások is követelnek választói jogot. Persze megkivánták a potya bort és szivart. A szemtelenek !
- Legjobb argumentum az argentum.
- Egy szál tollat adnak mindössze a választóknak. Ez az egész. No, ezen a szál tollon se száll ám magasra a mi lelkesülésünk. De mondhatom, hogy a jelölt ur se repül messzire vele. Ha már toll: akkor inkább léptessük föl a helybeli tollas zsidót, az legjobban győzi majd tollal.
- Egy szál toll ! Ettől se koppasztódik meg a jelölt. Adnám oda Tisza Kálmánnak ! — ez az egy szál toll legyen a derekalja.
- Ezelőtt is ígértek mindent a választások alatt és nem tartották meg. De legalább adtak rá egy kis foglalót.
- A pesti választókat a régi lövöldében traktálják — beszéddel. Az idők jele ! Még jobban eszünkbe juttatja, mennyire meg vagyunk löve. Azelőtt egy sikerült lövésért egy hordó bor dukált, most egy jól elszült beszédért egy kis száraz éljenzés jár ki. Szervusz világ !

ITT AZ IDŐ —

— válasszatok!

A miskolczi kengyelfutó.

MIÉRT e nagy embermassza? —
 Jö az érsek, jö Samassa!
 Bérmlója sok csepp lánynak,
 Ura Egernek s Ábrálynak.

Várja Miskolcz minden fia,
 Az ezeregy csizmadia.
 Kálomista valamennyi,
 De ma heccz van, — ott köll lenni.

Várja szintén a sok éber,
 Szemfüles, élelmes héber, —
 Egyszóval: az egész sáros
 Kálomista-zsidó város.

Zúg a nép a Mindszent felül,
 »Eljen!« harsan — »éljen!« elül,
 Egri érsek négyes czúgja
 A sarat az égig rúgja.

A czúg előtt szörnyü garral
 Kengyelfutó gyalog nyargal,
 Reng kezében az ostornyel —
 Ó, hisz ez a deli Kornél!

Szedi lábát, szava harsan:
 »Jö az érsek, hátra gyorsan!
 Itt a főpapok virága,
 Szemem fénye és világa!«

És tovább fut nagy hü-hóval,
 Érsekmagasztaló szóval.
 Kálomista-zsidó népek
 Kedvvel szemlélik e képet.

S ha már Kornél kissé fárad,
 Rá is szólnak: »Szedd a lábud!
 Ha jól szeded, csak kifutod
 Az öt éves mandátumot!«

Jö a tüdő, izmos a láb —
 Kornél, érsek vonul odább...
 Ha van is e versben tulság —
 Vagyon benne nagy

Tanulság:

Ahány ember, annyi szokás,
 Minden ember gusztusa más;
 Egyik vadász vagyont, renajelt...
 Más meg papoknak fut kengyelt.

IDÉKI TROMBITA

♣ **A király-helmecki erénydíjat** — mint halljuk — a kerület volt képviselője, Pilisy Ferdinánd, »a nagy hallgató« nyerte el, ki — mint szakértőileg konstatáltatott, — 8 évi képviselősége után is annyi csábító közül *tiszta szűzen* került ki a Házból.

✕ **Erényéhez hűen Pilisy úr** még beszámolót sem tartott. (Persze nem is volt miről!) Létezéséről »nyílt levél«-ben értesíti választóit, többek közt szószerint ezeket mondván: »Igyekeztem tehetségem szerint megfelelni képviselői kötelességemnek (!) . . . de azt teljes *önérzettel* állithatom, hogy az *önérzet* soha nem lebegett szemeim előtt!« — Mennyi *önérzet!*

Tönődések

Selfensteiner Solomontól.

— *Ojra árvizek! Ógy látszik, bizomos oreságok csak o saját zsebiben tudnak túltéteket sínálni!*

— *Suddálatos, hojd o karmángy elnézi eztet. Vadj funtussabb o Tiszopárt, mint o Tiszopart védelme?*

— *Én érték, hojd a »Csángó Ujság« látta a herr fűn Komjáthy bevanolását Szeglédre, mie-lütt megtörténte valna. Valászi-nöleg o Scharf Móricz volt o todosítója.*

— *Bámolotos, hojd el lehette dogva ottúl o szegény Végh Ignácztul oz ártotlonság, mikor nyúcz esztendűt küllütt keresni, omig megtondlták!*

— *O poétek és o kritikások mindig edjött járnak. Igy például nálunk o finánczminiszter o kültű, o helzet pedig kritikos.*

— *Forsca! Froncezoarszágba o tábarnokok melet, Madjararszágba o tábarnokok elen demanstrancziroznak.*

— *Volohángyszar o pénzöjdekröl beszéli o Széll Kálmán oreság, mindétig vthort júsul.*

— *O Széll Kálmán oreság mogán kivöl van oz arszág fináncz állapata fülütt. És miotánd már van mogán kivöl — abjective bálmalhatja meg mogo-mogát, hojd ü miljen najd capacetüt.*

— *Én egyánlanék o Fejervári hanvédelmi miniszter exelenczióznak: poroncsoljon, hojd o tiszti vizsgát lehesen teni volapük nyelöbe. Ez elen nem valna kifogásó se o német, se o modjar ifjóságnak.*

SONETT.

— *Kinyilatkoztatja tekintetes Szontágh Pál ur Ö Eaja.* —

*Öreg legény levék, im én belátom;
A mamelukság már nem illik hozzám,
Hátam hajolni nem tud, — mért kinoznám?
Marad elég sok fiatal barátom.*

*Mért fogdostassam én el a pagátom
A szabadelvnek fegyelmes körében,
Hol Hegedűsök fürkésző szemében
Gyanakvó Láng ég csak, a szám' ha tátom?*

*Vagy átalszökjem ellenzéki párthoz?
E gondolatra izlésem kiátkoz . . .
Számomra mind e tréfa már unott.*

*Jobb én nekem honn! O Balassa-Gyarmath, —
Nográdi lég — üdítő, mint a harmat, —
Te kellesz nekem, — nem mandátumod!*

Apró hírek.

△ **Ki van mondva az ítélet:** Végh Ignác ártatlan! A »Kisbirtokosok« miatt elítélték volna, de a nagybirtokosok miatt föl kellett menteni.

* * *

♯ „Baross“ nevére keresztelte a győri gőzhajózási társaság az egyik új hajóját. És nem ok nélkül: a hajó is gőzerővel halad.

* * *

± **Hiába, gyógyíthatatlan** a rendőrség naivitása! Bécsben egy poszkizlis elsikkasztott 150,000 forintot és a rendőrség — keresi őt!

* * *

∨ **Még mindig vannak Tamások**, akik kételkednek a kormány komoly szándékában a pénzügyi egyensúly helyreállítására nézve. Pedig biztos forrásból értesülünk, hogy Tisza Kálmán a legutóbbi húzás előtt vétezt az ország részére egy Bazilika sorsjegyet.

* * *

→ **Tekintve**, hogy a híres védő az 5 éves mandátumért 5 helyen is lép fel: akár **5vösnek** iratkozhatnak.

* * *

⊕ **Ó-Budán** egy **Országhot** egy tramway kocsin — a Dob-utczában egy **Morzványit** kilenczven kocsin vittek.

Kossuth Czeglédhez.

Késő a lesújtó ítélet,
A szigorú igaz szavak.
Rég nem titok, amit kimondtak, —
Ki mégse lát, örökre vak.

Késő . . . a silány hiénának
Nyomoru sorsa rég betelt.
Csak hullájának bűzös árja
Boszantja még a jobb kebelt.

Befogjuk orrunk's elkerüljük. . .
A nagy oroszán mért dörög?
Akit ma sujt méltó haragja,
Rég elvitték az ördögök.

Csak ő!

— Választási alkalmi komédia. —

Írta: MAMELUCANUS.

Személyek:

HUNGARIA

TISZA KÁLMÁN, az ő hites férje.

APPONYI ALBERT

HELFI NÁCZI

ISTÓCZY GYÖZŐ

csábítók.

Hungaria (ül szobájában és kötöget. Az ablak alatt zeneszó. Kinéz, hát egy cigánybanda húzza: »Szeretlek én egyetlen egy virágom!«) Patvarba! Mi ez? Ki adja nekem ezt a szerenádot?

Apponyi
Helpy
Istóczy

(alulról.) Mi!

Hungaria (nevet.) Boldogtalan rögeszmések! Hát még sem győztem meg önöket arról, hogy hú vagyok és hú akarok maradni az uramhoz!

Apponyi. Csak meghallgatna minket asszonyom öt perczig, majd megváltozna a véleménye. Bocsásson be!

Hungaria. Ne mondassák, hogy félek. . . Kerüljenek belől. És most hadd hallom.

Apponyi. Mi hárman érdekszövetséget kötöttünk, mert mindhárman az örülésig szerelmesek vagyunk önbe, asszonyom. Önbe. . . érti-e? . . . (Hévvél.) Önbe!

Hungaria. Belém? (Mosolyog.) Tán inkább a tárcaimba?

Helpy. Félre ne értsen!

Istóczy. Minket csak a belseje csábit.

Apponyi. Már elég régóta él ön a férjével. Tizenkét esztendő. A váltógazdaság dicső! Mi fiatalok vagyunk.

Hungaria. De uraim! Nem értem önöket. Sohasem láttam még hármass udvarlást. Csak nem választhatom mindhármukat?

Apponyi (szemeslütve ünget.) Hm!

Helpy (zavarában a szakálát tépegeti.) Ehem!

Hungaria. Mit jelentsen ez?

Istóczy (a fejét vakarja.) Hhaja!

Apponyi. Ám legyen! (Elhatározással.) Szólni fogok. Asszonyom! Ez a két barátom itt csak a *támogatóm*, de nem vetélkedő társaim. Ha a férjét ott hagyja, — és kérjük hagyja ott — utódja csak én lehetek.

Helpy. Hát én?

Istóczy. Vagy én?

Apponyi (Hungaria fülébe sug.) Csak váljon el az urától, ezektől majd megszabadítom én!

Helpy (meghallja ezt s birokra akar kelni.)

Hungaria. Megálljanak uraim! . . . Ezt nem engedem meg. Más propositiót teszek. Leszek mindhármujoké.

Apponyi. Mért ne? Inkább veletek osztozkodom, mint Tiszával.

Helpy. Én is!

Istóczy. Én meg akárkivel, csak aztán. . .

Hungaria. Tehát elfogadják?

Mindhárman. El!

Hungaria. Akkor adieu! Ebből látom, egyik se szeret igazán. Az én öregem bezzeg nem osztozkodnék senkivel. Majd csak hive maradok ezután is. (Az ajtó nyílik s *Tisza Kálmán* belép. Az asszony a nyakába ugrik.)

Apponyi. Öt évig akarsz megint hozzá hú maradni?

Hungaria (kedveskedve.) Akár tovább is! (A triumviratus eltántorog.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Guarda di Sala. Az idegen név danczára is rá ismertünk önére . . . salabakter! Finom dolgok. — A. e. A

»B. J. Örölmétes végképen elfogyott. — **Thoroczkóra.** Az a pénz, amit ott az Á. Emil ur osztogat: nem vesztegetés, csak a tüzkárvallottak gyámolítása. — **Fhr Db.** Jeles küldemény. Miért oly gyéren? Mióta Csángovainak »Kossuth Lajos azt üzentek«: még Tarjagoss Illés ur sem áll vele szóba. — **Aliquis.** Ami megfelel, besorozzuk. — **B.** Csalatkozik: a *chic*-asztás nem csupán nehány gentry urnak a virtusa. Ami T. Kálmán szerencsés megmenekedését illeti: nem az volt az egyetlen vad csikó, amely vakon neki ment s rugdalkozott ellene. — **P. I.** Nem elmés. — **O. S.** A magyarázgatás pörje dombjába elful az a kis szikrácska. — **G. I.** Egyet megtartottunk. — **Klmusz.** Jól pörögnek az apróságok. Az a meghívó nem valami remek, de végre is csekélység. Folytassa. — **H. B.** Mulatságosak. — **R. J.** Többet vagy legalább jobbat kell látnunk, mint első kísérletét. Ez nem igen biztató. — **Barbarossa.** Kialudt a spiritus? — **T. I.** Köszönet. Nem akadna ott egyébkor egyéb is? — **M. G.** A sokból lett egy kevés jó. — **Krlyh.** Az a levél csak igazolása a Spitzig Iczig ortografájának. — **Grbrcs.** Került benne használható. Lássuk máskor is. — **Czfr.** Leltünk ott egy pár jét is. Tehát: bátran előre! — **L. J. J.** Eszes dolgok, de nem elmések. Annak a rajznak mi a hübnere? — **Nyitrára.** Biz az jóízű, humoros plakát. Ohajtjuk is: csödütsen. — **Vácza.** Szószzerint való közlemény az a programbeszéd, vagy csak szabad utánzat? — **T. Gy.** Valami! Megrajzoltajuk. — **Kmvs Imre.** A rigmusaival aligha meg fogja

(Folytatása a mellékleten.)

A gleichenbergi János-forrás

nagy mennyiségű izletes kettős szénsavas natront, azonban aránylag kevés konyhasót, de annál több vasat tartalmaz és a világ leghíresebb autoritásai nyilatkozatuk szerint, chronikus gégehurut, chron. légcsőhurut, chron. tüdőlob- és a légutak, katarhusainál, végre a mellhártyalob után hátramaradt mellürbéli izzadmányoknál, ha egyszermind a vasnak erősítő és vérképző hatására reflektáltatik, a legjobb eredménnyel használhatók. Különböző alkalmazást nyer a fővény és huygkónél. — Szénsav és szoda gazdag tartalmánál fogva nagyon alkalmas borral vagy gyümölcs-szörppel vegyítve,

kellemes pezsgő üdítő italok

készítéséhez, ugyszintén tisztasága s rendkívüli olcsósága folytán legjobban ajánlható. Mindenkor friss töltésben kapható a magyarországi főraktárban:

Schleinz Károly és társainál

Budapest, VIII. kerület, stáció-utca 47. szám.

Városi üzlet: V. Harmad-utca 4., hol megrendelések a házhoz szállítás végett is elfogadtnak.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Erejből átmenetelenél az egyenlítőn nem vesztett. 87

Átmenetelenél nem vesztett.

C. cs. és kir. felsége

Csak 3 frt

a legelőszertűbb

ÜNNEPI

ajándék.

(Emlék az elhunytakról.)

Arcképek életnagyságban.

Bármely beküldött fénykép után. Előleg 1 frt. Szállítási idő 10 nap. A hű használati kéesség váltakoznak. A fénykép sértetlen marad.

Bodascher Siegfried

átalomsdíjazott műterme 28

Bécs, II. Grosse Pfarrgasse 8.

Azok,
kik ismerik

Dr. Dehant labdacseit

Párisból,

nem késnek azokat igénybe venni, midőn szükséges. Ők ezen hashajtó s vértisztítónál sem rozsz íztől, sem fájdalomtól, sem más kellemelenségtől nem tartanak, mert ellentéttel más hashajtókkal, ezen labdacsek akkor hatnak gyökeresen, midőn jó táplálételedelekkel vagy erősítő italokkal vétetnek be. Foglalkozásunk szerint azon órák választgatjuk, mely leginkább nyíunkre van. A hashajtás által előidézett gyengeség a táplálék által ellensúlyoztatik; s így ismételhajjuk a hashajtót szükség szerint.

Egy doboz ára (25 darab) frt 1.50. — Egy doboz ára (60 darab) forint 2.50. — Kapható Budapesten TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerháza Király-utca 12. szám.

Orvosi tekintélyek által vese, huygdara, köszvény és hólyag bántalmak ellen, továbbá a légző és emésztési szervek hurutos bántalmainál rendelve.

Salvator

— égvényes vasmentes savanyúvíz —
szénsavdús, lithium tartalmu forrás.
Borral használva igen kellemes üdítő italt szolgáltat. Kapható ásványvíz-korakadánkban s legtöbb gyógyszerháiban.
A Salvator-forrás igazgatósága Eperjesen.
Budapesten főraktár ÉDESKUTY L. úrnál.

Hol keressük

a legjobb

POUDERT?

Kérjünk

Müller J. L. -féle

„Blaha Serail Poudert“

Blaha Luiza (báró Splényiné) színművész nő legkedvesebb arczriszpora.

Valamennyi arczpor legelősebbje egy nappalra, mint estére, tekintélyek által megvizsgáltatván, veytisztának és tökéletesen ártalmatlannak találtatott. Mint pipere-czikk nélkülözhetlen, az arczörnek a leggyöngédebb fehérséget, ifjukori üdeséget, szépséget és rózsapirt kölcsönöz. Egy doboz ára 60 kr, nagyobb 1 frt.

CRÉME POMPADOUR.

Az illatszár terén jelentékeny párisi kifinósággal való összekötötésim folytán sikerült, a világhírű és főlőtte határos „Crème Pompadour“ egész eredeti tisztaságában és erejében előállítanom. Ez azon szer, melylyel a hírneves Pompadour asszony egész agy koráig fenn tudt tartani csodaszépségét, anélkül, hogy az egészségének ártott volna; azért nem mulasztatom el a tisztelt hólygyilágunk azt a lezhatatóságban ajánlani. E kifinós szer jóval felülmúl minden eddigi e nemű gyártmányt.

„Crème Pompadour“ este és reggel alkalmaztatik, arcot és kezét bedörzsölve; aztán egy kissé behinteni a „Poudre de Serail“-jal. Egy tégely ára 1 frt 60 kr.

Kapható a készítőnél:

MÜLLER J. L.,

illatszerész és pipereszappan gyári raktárában: Budapest, Koronaherczeg-utca 2.

- Továbbá kapható a következő előkelő üzleteknél:
- Török József, gyógyszerész, Király-utca.
 - Thalimayer és Seitz, Nádor-utca.
 - Kochmeister utda, Fő-út.
 - Kirchkuopf és Adám, (Oszwald), Hatvani-utca.
 - Sigmund József, Városház-utca 2. sz.
 - Kertész Tódor, Dorottya-u.
 - Neruda Nándor, Hatvani-utca.
 - Maléter Géza, Koronaherczeg-utca 9.
 - Unger V. F. fia, Bécsi-utca.
 - Lustig Ede, Kerepesi-ut.
 - Urban József, gyógyszerész, Király-utca 9.

A vidéken valamennyi hírneves gyógyszerész és kereskedő uraknál. Óvakodjunk a hamisításoktól s határozottan csak Müller J. L.-féle „Blaha Serail Poudert“-t kérjünk, mely a budapesti országos kiállításán a legnagyobb kitüntetésben részesült.

MATTONI-FÉLE GIESSHÜBLER

legelőszertűbb savanyú-kút

SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üdítő ital, kitünő hatásnak bizonyult köhögésnél, gégebajoknál, gyomor- és hólyaghurtnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

A ki kétségben van a felett,

hogy a hírlapokban feldicsért gyógyszerék közül melyiket használja betegsége ellen, az írjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetének Lipcsébe s kérje a „Betegbarát“ című röpiratot. E könyvecskében megcsok a legjobbaknak bizonyult házszerek vannak részletesen ismertetve, hanem betegségekről szóló jelentések

is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű házszér is elegendő arra, hogy meg a létszólag gyógyíthatlan betegség is szerencsésen elhárítsassék. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésére áll, akkor még súlyos baj esetén is gyógyulás várható, s ez okból egyik betegnek sem kellene a „Betegbarát“ megrendelését elmulasztani. E figyelemreméltó könyvecske segítségével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges gyógyszert. A röpirat megküldése a megrendelésnek költségébe nem kerül.